
OBSAH

Tam, kde žijí netopýři
Jaké to bylo na NNKSJ II?
Bylo to opravdu takové?
Předběžná pozvánka na Koulovačku

Krátké zprávy
Jeden vtip nakonec
Přihláška na akci

Debatní klub před usnutím na akci Nikdo neví, kam se jede II.

Vydává a tiskne Sdružení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a recesi

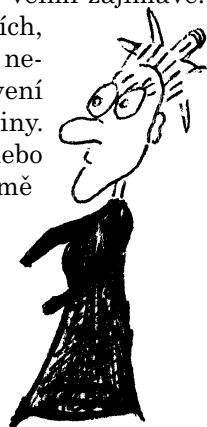
Duha Studánka, Bartoňova 1489, 547 01 Náchod

Určeno výhradně členům a přátelům sdružení. Náklad 65 výtisků

Tento Šprdzpravodaj připravili Rolf, Karel a Bára.

Pozvánka na akci Tam, kde žijí netopýři

Jeskyňářské akce jsou pro mně i pro naše kamarády velmi zajímavé. Jednak se něco dozvíme o vzniku, výzdobě i životě v jeskyních, ale hlavně se podíváme na místa, kam často lidská noha nevzkročí. Není divu, když je vždycky zapotřebí kvalitní vybavení jako je helma a světla, lana, sedáky, prsní úvazy a karabiny. Často se při lezení do jeskyně člověk musí plazit bahnem nebo studenou vodou a při tom se zašpiní úplně všude. Hodně mě těší, že většině z nás nedělá žádný problém popsat co je to stalaktit, stalagmit nebo brčko a jak tyto útvary vznikají. Lezení v jeskyních je velmi zajímavé i z technického hlediska. Člověk musí pořád myslet na pohyb celého těla, pořád musí být soustředěný a klidný. Musí dávat pozor na sebe, na kamarády, na vybavení a také na výzdobu jeskyně.

I na této víkendovce vyzkoušíme mnohé naše dovednosti z techniky lezení. Podíváme se do několika jeskyní, kde žije spousta netopýřů a kde je i zajímavá výzdoba. Netopýry budeme ode všech pozdravovat a jinak je samozřejmě nebudeme rušit. Podíváme se také po jeskyňkách, kterých tam prý žijí spousty.

Bydlet budeme v obci Karlštejn, v domě, ve kterém jsme byli již na několika podobných akcích. Tam je k dispozici kuchyň, koupelna i společenská místnost. Již vloni jsme byli překvapeni, co všechno se tu změnilo k lepšímu. Necháme se překvapit i letos. Odtud se pak vydáme jednu zastávku vlakem do Srbska, odkud je to k jeskyním co by kamenem hodil.

Místo konání: Karlštejn, Srbsko, Český kras

Termín: Od pátku 27. října do neděle 29. října 2000

Sraz: V pátek 20. října v 15:30 hod u nádraží v Náchodě, jako tradičně u stánku s potravinami.

Odjezd: V pátek v 15:49 vlakem, směr Praha.

Návrat: V neděli v 18:44 hodin na nádraží do Náchoda

Program: Průzkum jeskyní, výcvik a použití speciálních technik lezení, získávání dalších znalostí o vzniku krasových jevů, důkladná průprava bezpečnostních opatření a jistění průzkumných akcí.

Cena: 220,- Kč, pro členy Duhy Studánka, jinak 300,- Kč.

Přihlášeni do Duhy Studánka pro školní rok 2000/2001 je možné na místě.

Co s sebou: Karimatku, spacák, baterku s novými bateriemi, náhradní baterie a žárovku, oblečení do jeskyně (staré tepláky a bundu a navrch nejlépe staré šustákové věci, boty, které je možno ušpinit), náhradní boty (raději starší), teplé oblečení, pláštěnku, dvoje až troje náhradní spodní prádlo, ponožky, ruč-

ník, přezůvky, teplejší věci na spaní, svetr a tepláky navíc, píšťalku, igelitový pytel na zašpiněné oblečení, zápisník, tužku, čokoládu, svačtinu a pití do vlaku. vyplněnou přihlášku.

Přihlášení: Jako vždy telefonicky na tel. č. 0441/422 301 (večer) nebo 0603/728 817 (kdykoliv) nebo písemně na adresu:

Duha Studánka, **Bezručova 345,**
547 01 Náchod

Bezpečnost je zajištěna kvalitním lezeckým a speleologickým vybavením. Všichni budeme vybaveni ochrannou helmou se světlem. Při svislém lezení budeme stále jisti dvěma až třemi na sobě nezávislými způsoby. Budete-li mít tedy chuť prožít další zajímavou průzkumnou víkendovku, neváhejte a přihlaste se. Máte-li kamaráda, kterého naše akce a aktivity zajímají, může se přihlásit a jet s námi. Vzhůru dolů!

Rolf a Karel

Nikdo neví, kam se jede II. - Jaké to tam bylo?

A tentokrát to opravdu nikdo nevěděl. Teda kromě vedoucích. Ale začnu pěkně od začátku. V pátek 6. října v 16 hodin jsme se všichni sešli jako vždy u stánku se zeleninou. A vydali jsme se jako minule na Vysokou Srbskou. Na místo jsme dorazili k večeru. Večer jsme pak měli opékat burty, ale problém byl v tom, že na ohništi za putykou jsme nemohli, protože tam teď stojí garáž. Tak jsme se vydali jinam. Nakonec jsme rozdělali (teda né my, ale naše dvě milované vedoucí - určitě víte, kdo to byl) oheň na poli na kopci, kde pěkně foukalo. Do noci jsme pak dělali různé bejkárny.

Druhý den, což byla sobota, jsme se rozdělili do skupinek. První skupinku tvořily já (Baruška Barusjenka P.), Miruška - střední Fíreska, Lukáš Cinky Zvoníček, Lukáš Fendrych, Ondrášek Incrementek a Petruška - Péra

- Majka. Druhá skupinka byla méně početná: moje sestřička Lenička P., Tomáš Doubeček Zoubeček, Lukáš Hurdas Hurdálek a Rolfík. Třetí pojízdná skupinka (místo na kole jezdili autem) byli Jituška S., Dituška V. a Ondrášek Wassermann H.. Před odjezdem jsme museli celou místnost, kde jsme přežili noc, uklidit a sbalit si věci, protože jsme druhý den údajně měli spát někde jinde. Po

ukončení této činnosti jsme dostali první obálky s papíry, ze kterých jsme měli vyluštit, kam se pojede. Takovýchto obálek jsme obdrželi asi pět. Obál-

ky byly vždy na místě určeném k našemu objevení. Naše dráha vedla z Vysoké Srbské na Vlčinec, pak na Zámecký vrch a dále na Čápa v Jiráskových skalách. Z Čápa do Dědova na místo, kde jsme měli tábor. Tam nás poslední zpráva nás směřovala zpět na Vysokou Srbskou. Takže ne jsme spali někde jinde, spali na stejném místě, ve stejné místnosti a ještě k tomu jsme si museli zase připravit spaní. A v neděli jsme museli znovu uklízet. No nenaděláš nic. V neděli se nám jako vždy nechtělo domů. Teda nevím, jak ostatním, ale mě se nechtělo. I přesto, že asi kromě dvou lidiček (Petry a Lukáše F.) na kole všichni **alespoň jednou** hodili držtičku. Že jo Mirko? Výjimka nebyl ani Ondra Wassermann. On si sice neublížil na kole, ale jinak. I přes tyto drobné držkopády jsme všichni dorazili v pohodě.

Víkend na kolách byl opravdu bardzo fajnyj. Už se těším na příště.

Baruška a P.

Bylo to opravdu takové?

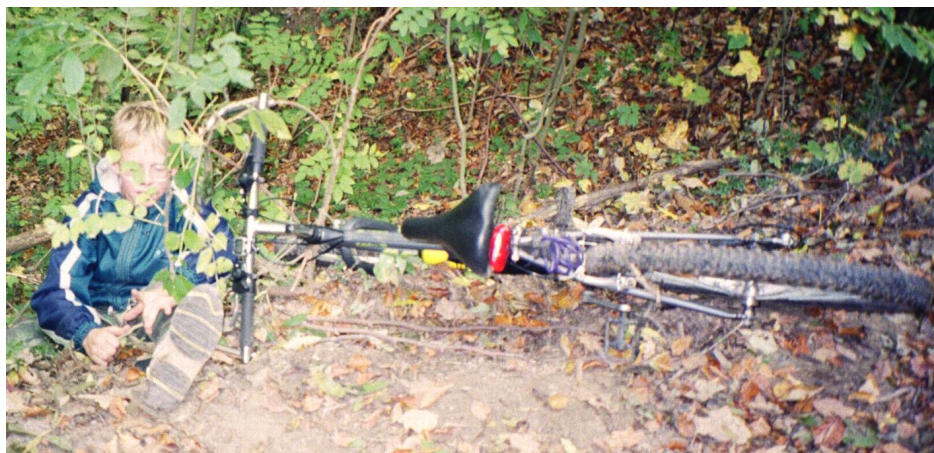
Opravdu bylo. Barusja Palečková v ničem nekecá, alespoň co týče našeho cyklistického putování. Když jsme po delším putování přijížděli do Stárkova došlo ke karambolům asi takhle: Cesta z vyhlídky nad Stárkovem vedla prudce z kopce, lesem, občas po pěšinkách, které byly přímo ve stráni. Když jsme se

pokochali krásným pohledem na Stárkov, vyrazil Lukáš Hurdálek jako první, ale dojel asi 10 metrů a pak málem zahučel ze stráně. Myslel si, že pod spadáním listů je pevná zem, ale nebylo to tak. Když jsme se dostali do nižších míst prudkého kopce, vyhrželi na lesní cestě kořeny tak vysoko, že se nedalo přes ně přejít. Nevím jak Lukášové Z. a H., kteří byli napřed, ale já jsem zvolil cestu lesem, kde jsem ovšem nabral velkou rychlost. Po jízdě se zabrzděnými oběma koly jsem dostal smyk, tím se mé kolo stalo neovladatel-

né a po krátké chvíli jsem se řítíl na Lukáše H. Pamatuji se jen, že jsem vykřiknul nějaké divné slovo a začal ukrutně brzdit. Zastavil jsem se asi 3 centimetry před Lukášem, kterého jsem naštěstí neposlal někam ze svahu. Tohle celé pozorovala Lenka Palečková, která jela za mnou a celou dobu se řehkala a nevěnovala pozornost řízení vlastního kola a tak přehřezla řídítka o několik metrů nad námi. Po kontrole našich základních životních funkcí a zjištění rozsahu škod na kolech, jsme se všichni začali děsně smát. Nestalo se nám ani kolům naštěstí nic. To jsme ale nevěděli, že cesta dolů je ještě dlouhá. Tomáš Doubek a Lukáš Hurdálek si dali na hubku o kousek níž, kde bylo taky takové prudké místo.

Z toho se nám naštěstí dochoval i důkaz, který vidíte tady.

Ze Stárkova pak obě skupiny pokračovaly společně. Tím se však šance na držkopády zdvojnásobila. Cestou do Dědova, která vedla z kopce po kamenech si namlátila většina těch, kteří byli do té doby pádu ušetřeni. Bára Palečková, spadla díky své ochotě zvednout Incrementovu peněženku za jízdy na kole. Asi to viděla někde ve filmu, jak kovbojové sbírají věci za jízdy na koni. Ovšem kolo není kůň a tak se naše Baruška rozplácla do mechu přímo na peněženku. Mirka Frelichová si zase spletla přední brzdu se zadní. Jak by se dalo čekat, přední kolo stálo, Mirka se ocitla vysoko nad řídítky a pak daleko před kolem, které ji ovšem v mžiku připláclo k zemi. Zlí jazykové tvrdí, že Mirka povídala jakási slova, která se prostě napsat nedají. Když sebrala odvalu na další jízdu, ocitla se v té samé situaci hned po několika sekundách. Průběh byl stejný. Lukáš Fendrych nemohl přesvědčit traktor, že on byl na cestě první a tudíž má přednost. Jeho jezdecké schopnosti ho zachránily před srážkou. Prokatě u toho pískaly brzdy.

Myslím, že jsme všichni získali mnoho cenných jezdeckých zkušeností, které třeba jednou upotřebíme na akci Nikdo neví, kam se jede III. Návrat

proběhnul už bez větších problémů. Mě se tahle akce zdá také velmi povedená a už se těším na jaro, až bude zase sluníčko hrát ostošest a někam zase vyrazíme.

Rolfík

Předběžná pozvánka na Koulovačku 2000

Pomalu se nám zase blíží vánoce a zimní radovánky. Již teď ovšem můžete přemýšlet o dárcích, jaké dáte svým kamarádům. K zimě už šest let neodmyslitelně patří také Koulovačka. I letos bude v Krkonoších, ve Velké Úpě na chatě Sokolka.

Místo konání: Chata Sokolka, Velká Úpa, Krkonoše

Termín: Od pátku 8. 12. do neděle 10. 12. 2000

Odjezd: V pátek vlakem, pak autobusem, pak pěšky

Příjezd: V neděli do 18 hod.

Program: Tradiční rychlosešup na pytlích, zimní radovánky, hry, písničky, dárečky

Cena: Asi 300 - 350 Kč

Co s sebou: Spacák, zimní oblečení, dárečky, pránička, vzorek cukroví a tak...

Krátké zprávy

► Bára P. píše měkké I a tvrdé Y ve větách podle toho, které se jí tam více líbí. S politováním, musíme poznamenat, že nemá příliš vytríbený vkus.

► Přišery v dnešním Šprdzpravodaji pocházejí od Lenky Palečkové. Její fan-tazie sahá někdy až za okraj chápání, že?

► Přípravy na každoroční poslední akci Koulovačku, probíhají už teď. Například Karel už připravil tradiční brannou hru pro kuchařky.

► Naše Jitka Sedláčková bude mít kulaté narozeniny. Touto cestou jí přeje-me všechno nejlepší, hodně úspěchů a zdraví. Zároveň je naší povinností oznámit, že cítíme upřímnou lítost nad jejím velmi vysokým věkem.

► Eliška J. zase chtěla uškrtit Rolfa, přestože věděla, že zprávy o ní píše do Šprdzpravodaje někdo jiný. Rolf se už dlouho takhle nebál o svůj krk. Proto na Elišku pozor!

► Všem, kteří mají v těchto dnech narozeniny přejeme hodně štěstí. O kom vím: Verča Koselová, Eda Zelený, Jitka Sedláčková a možná ještě někdo...

Jeden vtip nakonec

Paní učitelka je se svým houfem malých školáčků na prohlídce v jeskyních. Chce je vyzkoušet z přírodopisných znalostí a tak se ptá:

“Děti, co to tam nahoře visí za ptáčka?”

Děti neví, jen Pepíček se hlásí.

“No, Pepíčku, řekni nám, co to je.”

“Nahoře visí netopýři, ale že by viseli opravdu za ptáčka, to vážně nevím.”

Chystané akce do konce roku 2000

Říjen	27. - 29. 10. 2000 Jeskyňářská víkendovka
Listopad	10.- 12. 11. 2000 CVVZ2000, vzdělávací akce pro vedoucí
Prosinec	2.12. vyhodnocení námětů na film. Mikulášská disco.
	8. - 10. 12. 2000 Koulovačka v Krkonoších

Přihláška pro Tebe a pro kamaráda nebo kamarádku

Závazná přihláška na akci Duhy Studánka

Tam, kde žijí netopýři

v termínu od pátku 27. 10. 2000 do neděle 29. 10. 2000

přihlášku přineste s sebou k odjezdu

Závazně přihlašuji své dítě:

R.Č.: Zdrav. pojišťovna:

Adresa:

Dne: Podpis rodiče:

Závazná přihláška na akci Duhy Studánka

Tam, kde žijí netopýři

v termínu od pátku 27. 10. 2000 do neděle 29. 10. 2000

přihlášku přineste s sebou k odjezdu

Závazně přihlašuji své dítě:

R.Č.: Zdrav. pojišťovna:

Adresa:

Dne: Podpis rodiče:

